

Tulisit Edes Kaymaan

Kaija Koo

Kun poika jää pimeään
Ja katsoo tyttönsä kuvaa
Sielunsa silmillään
Ei sille tunteelle nimeä
Hälle ole opetettukaan
Ei se silti suostu lähtemään

On ollut aikoja jolloin ei
Hän joutunut miettimään
Mikä pelottaa kun kirje lennähtää
Ja siitä hän lukea saa

Tulisit edes käymään jo
Tule, viivy edes tähdenlento
Tulisit edes käymään jo
Kävisit siis tulemaan jo
Tule, aukaise minun kukinto
Pyydän sua siis tulemaan jo;

Äiti pojan matkaan laittoi
Isä vierestä säestää
Me pidetään sinun puolta
Terälehtensä taittoi
Sanat alkoi elämään
Et sitten tuottaisi huolta

He tekivät sen minkä voivat
Kaiken toivat pöytään
Miten tyttöään niin paljon hän kaipaakaan
Vaikkei sitä tiedä itsekään

Tulisit edes käymään jo
Tule, viivy edes tähdenlento
Tulisit edes käymään jo
Kävisit siis tulemaan jo
Tule, aukaise minun kukinto
Pyydän sua siis tulemaan jo;

Kun elämä on kauneinta
Miksi elämältä suojellaan
Se kestää kun tuulee
Ja lunta kaikkein valkeinta
Vain unien valtakuntaan
Leijailee hiljalleen

Hän tytön kutsuun vastaa
Ja varovaisia askeliaan
Hän ottaa vaikka häntä horjuttaa
Mutta askeleet
Ovat hänen uniaan

Hän tulisi käymään jo
Ja viipyisi yli tähdenlennon
Ja hän tulisi käymään jo
Hän on valmis tulemaan jo
Ja aukaisemaan kukinnon
Tulisit siis vastaan jo